

Promluva papeže Benedikta XVI. k dobrovolníkům – 21.8.11

Drazí dobrovolníci,

Na závěr těchto nezapomenutelných Světových dnů mládeže jsem si přál setkat se před svým návratem do Říma s vámi, abych vám z hloubi duše poděkoval za vaši cennou službu. Je to požadavek spravedlnosti i nezbytnost srdce. Je to požadavek spravedlnosti, protože díky vaší spolupráci, dostalo se mladým poutníkům srdečného přijetí a pomoci ve všech jejich potřebách.

Svou službou jste Světovým dnům mládeže propůjčili tvář laskavosti, sympatie a péče o druhé. Vděk je také požadavkem srdce, protože jste byli pozorní nejenom vůči poutníkům, ale také vůči papeži. Kdekoli jsem byl, byli jste přítomni i vy: někteří viditelně, jiní v pozadí, umožňovali jste dodržení náležitého pořádku, aby všechno šlo dobře. Nemohu opomenout také přípravné práce těchto dnů. Kolik obětí, kolik lásky! Všichni, každý, jak dovedl a mohl, jeden po druhém jste svou prací a modlitbou vytvořili podivuhodný pestrobarevný obraz těchto Dnů. Díky za vaše nasazení! Jsem vám vděčný za toto vaše hluboké gesto lásky.

Mnozí z vás se museli zřeknout přímé účasti na mnoha akcích, protože jste byli zaměstnáni organizačními úkoly. Nicméně, toto odříkání bylo velmi krásným a evangelním způsobem účasti na těchto dnech a projevoval se pozorností vůči druhým, o které mluví Ježíš. Uskutečnili jste tak Pánova slova: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech“ (Mk 9,35).

Jsem si jist, že zkušenost dobrovolníků, jež je v zásadě službou lásky, vás všechny ve vašem životě obohatila. Vaši nahromaděnou únavu, vaše starosti a mnohé tíživé chvíle ať promění Pán na plody křesťanských ctností: trpělivost, mírnost, radost ze sdílení s druhými, ochota plnit vůli Boží. Milovat znamená sloužit a službou roste láska. Myslím, že toto bude jeden z nejkrásnějších plodů vašeho přínosu těmto Světovým dnům mládeže. Z tohoto přínosu však budete mít užitek nejenom vy, nýbrž celá církev, která je tajemným společenstvím a obohacuje se přínosem každého svého člena.

Ve chvíli návratu k vašemu každodennímu životu vás chci povzbudit, abyste si v srdci uchovávali tuto radostnou zkušenost a denně rostli a stále více dávali sami sebe Bohu i lidem. Je možné, že v mnohých z vás se plaše či silně vynořila velmi jednoduchá otázka: Co chce Bůh ode mne? Jaký je jeho plán s mým životem? Co chce Bůh ode mne? Volá mne Kristus k těsnějšímu následování? Nemohl bych věnovat svůj život poslání zvěstovat světu velikost jeho lásky prostřednictvím kněžství, zasvěceného života či manželství? Pokud ve vás vyvstal tento neklid, nechte se Pánem vést a nabídněte se dobrovolně do služeb Tomu, který „nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny“ (Mk 10, 45). Váš život dojde netušeného naplnění. Možná si někdo myslí: papež přišel poděkovat a teď se na nás obrací s prosbou. Ano, je to tak. To je poslání papeže, Petrova nástupce. Nezapomeňte, že Petr ve svém prvním listě připomíná křesťanům cenu, za kterou byli vykoupeni: Kristovu krev (srov. 1 Petr 1, 18-19). Kdo hodnotí svůj život z této perspektivy ví, že na Kristovu lásku lze odpovědět pouze láskou, a o to vás žádá papež na rozloučenou: abyste odpovídali láskou Tomu, který se z lásky dal vám. Ještě jednou děkuji. Bůh ať zůstává s vámi.